

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 80)

***/ Nha Trang, thứ Ba, Jan 30/2017 (mùng 3 Tết)**

Buổi sáng, tôi vẫn những sinh hoạt bình thường hằng bữa, nhưng từ anh là nét lặng lẽ như cũ. Tôi chịu...

Viết cho chị Kim Chi cái email:

"Chị ơi,

Em không biết anh Ngọc muốn gì? Anh cứ im lặng, mặt lạnh như đá. Em vẫn thương anh, không phải cái tình bông bột của thời tuổi trẻ, mà bằng tấm lòng và sự suy nghĩ chín chắn của một nhà văn. Vẫn mong lời anh dậy khỏi vực sâu tuyệt vọng 42 năm cũ để tìm về với Âm Nhạc, nhưng em không biết phải làm sao? Hỏi gì anh cũng không nói, đưa ra dự tính này dự tính kia anh vẫn ngồi im. Nếu là chị, khi muốn đưa viên thuốc cho một người bệnh mà người ta không chịu cầm lấy thì phải làm sao?

Chị gọi ra trò chuyện với anh đi. Còn em, có lẽ SẮP thua rồi.

Ban chiều có vợ chồng anh Dũng đến thăm, thấy anh vui vui, cười ha hả khi nhắc chuyện giữa hai người một thời Nha Trang cũ. Lúc vợ chồng anh Dũng đã về, anh trở lại bộ mặt lạnh lùng, coi em hoàn toàn như người xa lạ. Em phải làm sao hả chị?

Nghe anh Dũng nói tháng 3 dương lịch chị mới ra Nha Trang, em e rằng ngày đó mà với hiện trạng như lúc này thì em phải trở về Mỹ và ở lại đó hẳn bởi không có lý do gì để quay lại bên một người đã hết cần em.

Em, Thu Vân.

***/ Nhận thư chị Kim Chi ngay:**

Sàigòn, Jan 29 at 12:52 PM

Vậy là chị phải nói chuyện với anh Ngọc trên phone.

Thu Vân ơi, anh Ngọc đã bị "bỏ rơi" lâu nay rồi, anh cũng nghĩ em quay lưng với anh bao năm qua, giờ em về Mỹ lại thì chị chắc chắn anh sẽ tìm cái chết.

Thương anh, em hãy cố chịu đựng thời gian nữa, chị sẽ ra sớm để "la" anh một châu. Chị thương anh như người anh ruột, chị có quyền la với tình thương gia đình em nhỉ?

Đã từ rất lâu, chị đều giữ tình cảm như thế cho anh. Lúc ở Nha Trang, nhiều khi tới chơi nhà anh, gặp bữa cơm, chị nói với anh và chị Lan “Có cơm dư không, cho em ăn ké với!” Thế là vừa nói, không cần ai trả lời, chị vừa tới lấy chén đĩa.

Hồi đó trong ban nhạc, ai cũng lãnh lương trước, đôi lúc chị cũng thế nhưng ít khi lắm. Chị chờ tới bữa lãnh lương mới nhắc. Bởi vậy gia đình anh thương chị như ruột thịt. Chị là ca sĩ nhưng tánh tình rất mực chân chính, không lấy cái mác nghệ sĩ để làm thêm, “không đánh” người nghệ sĩ.

Hãy chờ chị ra... Please! Please!

Em hiện giờ là sợi dây rút anh lên từ vô thức, hãy cho anh thêm thời gian, em buông anh là em GIẾT anh đó.

Chị sẽ cố gắng ra Nha Trang sớm hơn.

Please wait till I'll be there.

Gửi tới hai người tình thương sâu xa của chị.

Kim Chi.

□

Quả thế, chị Kim Chi gọi cho anh thật.

Từ trong phòng, nghe tiếng anh chỉ ừ ừ ào ào... Lại nói:

“Mai một có dịp gặp, anh sẽ cho em hay. Bây giờ thì anh cúp nhé.”

***/ Thư Thu Vân gửi chị Kim Chi.**

Nha Trang, Jan 30. 2017

Mồng Ba Tết Đinh Dậu. (Thứ Hai 30/1/2017)

Chị thân ái,

Không cố ý nhưng em vừa nghe được cú điện thoại giữa chị và anh Ngọc, tiếng còn tiếng mát. Chị cũng thấy cái ý thối thác của anh trong cuộc trò chuyện. Với em hằng ngày, cái ý thối thác này em nhận ra rất rõ. Đó là điều đánh mạnh vào nỗi kiêu hãnh của em, làm em muốn buông trôi mọi thứ.

Câu chuyện rất dài chị ạ, diễn ra từ mùa hè 2016 vừa qua khi về Dalat làm đám cưới cho Âu Cơ. Mỗi năm em vẫn thường đi VN hai tháng với đứa con gái, xong về Mỹ, thành thói không vương bận.

Hè vừa qua, cũng đi, **nhưng số phận dun dũi, gặp lại anh Ngọc.**

Ba tháng kể tiếp, ngày 28/11/2016, em trở về VN lần II.

Chị chịu khó đọc đoạn văn sau đây em viết thì hiểu rõ mọi lẽ của lúc mùa hè 2016 vừa rồi. Rồi em sẽ viết thêm cho chị biết tình hình hiện tại, diễn ra từ hôm 28/11/2016 đến nay.

Em đang cố ghi lại hết qua văn chương như một hình thức **“trả lời cho nhiều độc giả (và cả chính em) đang muốn biết”** đoạn kết câu chuyện Nhật Nguyệt Buồn Như Nhau ra sao. Chị cũng chờ nhé.

*Em phải ngừng một chút để đi giặt mấy cái mền bẩn của anh.
Em, Thu Vân*

***/ Nhận thư chị Kim Chi.**

Sàigòn, Jan 29/2017

Thu Vân thương,

Cái điều này hai người như mặt trời mặt trăng? Khổ ghê! Sao 42 năm trước lại thắm thiết thế, khó khăn, đau khổ... đủ mọi khốn đốn lại yêu nhau da diết. Giờ hai bên đã được tự do... thì lại là mặt trời mặt trăng, không thể hiểu nổi.

Chị cần phải ra Nha Trang sau khi con bé giúp việc quay lại (nó về Phan Rang ăn Tết, tới rằm tháng Giêng mới vô Sài Gòn). Chị phải ra để được tận mắt nhìn thấy hai con người kỳ cục.

Đừng làm gì vội, chờ chị ra nhé. Chị nghĩ anh Ngọc “trả thù” em sau bao nhiêu năm em bỏ anh để chạy theo Văn Chương đó mà. Đừng vội vàng giải quyết khi giận hờn em nhé.

Hãy cứ xem chị như cô em gái ruột của anh Ngọc mặc dù chị già hơn em (chị dâu trẻ hơn em chồng là chuyện thường mà!) Nhớ nghe em.

***/ Nhận thư chị Kim Chi.**

Sàigòn, Jan 29. 2017 at 5:08 PM.

Thu Vân thương,

Chị cảm ơn Thu Vân tin chị mà mở tâm lòng ra nói hết với chị. Và thật tâm chị cũng nghĩ về Thu Vân như thế này: “Con người rất nghệ sĩ, thích bay nhảy, thích đùa cợt với Tình Yêu, thích làm cho người ta mê say rồi... lặng lẽ bỏ đi mất.”

Chị không trách hay ghét cái tánh đó. Chị có một người bạn rất thân cũng gần giống như em vậy. Chỉ gọi là “gần giống” thôi chứ cô ta không hoàn toàn tự do về mọi mặt như em.

Cha mẹ sinh con Trời sinh tánh. Đó là câu ông bà mình để lại. Hồi còn trẻ, ba chị hay nói “Xướng ca vô loại”, nhưng ông không cấm, mà để chị đi theo con đường ca hát. Chẳng những không cấm, lại còn dẫn chị giới thiệu chỗ Trần Văn Trạch để chị theo nghề. Hồi đó chị mới 17 tuổi, hát như... “mấy người ru em” nhưng anh Trạch không nói ra, và anh cũng không giúp gì được cho chị. Sau đó, chị một mình lo lấy bản thân và thành ca sĩ chuyên nghiệp.

Dù vậy, tánh chị rất là khác, chị không có chút nào nghệ sĩ trong máu, đi hát rồi về, không la cà, không chơi với ai ngoài ban nhạc và người yêu của chị. Chị là loại One man woman... nên không gặp rắc rối gì trong cuộc sống tình cảm.

Nếu em không kham được anh Ngọc mà quay về Mỹ thì chị vẫn là bạn em như từ khi mình hiểu nhau tới giờ. Chị không chê trách em, mỗi người một hoàn cảnh, một số mệnh em ơi. Nhưng chị chỉ mong một ngày tụi mình họp lại

lần cuối để mở xẻ chuyện em và anh Ngọc. Còn như em không chịu đựng nổi mà về Mỹ trước thì chị vẫn là người bạn mới thăm thiết của em.

Vậy đó Thu Vân nha?

Chị Kim Chi.

□